

78 kuşağı

Ankara Üniversitesi
Eczacılık Fakültesi 78 kuşağı üyelerinden
Ecz. Mithat Aykanat

Ankara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi mezunları olarak 1999 yılından bu yana bir grup arkadaşla toplanmaya başladık. Az sayıda arkadaşla toplantıların ilkinin Bodrum'da yaptık. Daha sonra değişik illerde o ilde bulunan arkadaşlarımızın koordinasyonunda bir araya geliyoruz. Ankara, Antakya, Kapadokya, Denizli, Sinop ve en son olarak Bursa'da toplandık. Bursa toplantısında bizleri yetiştiren, bir dönem okulumuzun Dekanlık görevini üstlenmiş, birkaç dönem T.E.B. Merkez Heyeti Başkanlığı yapmış, Prof. Dr. Mevin Tanker hocamız bizimle idi. Hocamız, önceleri 78 Kuşağı'nı 68 Kuşağı'na özenen kuşak sevdalısı gençler olarak algıladığını, ancak 3 günlük beraberliğimizde bunun bir özenti olmadığını, 78 Kuşağı'nın bir ruhu olduğunu anladığını ifade etti. Biz 78 Kuşağı A.Ü. Eczacılık Fakültesi mezunları 78 Kuşağı ruhunu yaşatmaya çalışıyoruz. Nedir bu ruh?

Ülkemizin, halkımızın ve yaşlı dünyamızın daha yaşanır hale gelmesi için mücadele etmektir. Bizim gençlik dönemimizde dünya iki bloğa ayrılmıştı. Bir tarafta emperyalist blok ve onun güdümündeki ülkeler ki bizim ülkemiz de bunlardan biri, diğer tarafta sosyalist blok ve onun etrafındaki ülkeler. Kuşağımız ezenin ve ezilenin olmadığı bir dünya için enternasyonel güçlerle birlikte emperyalizme karşı mücadele verdi. Ülke içinde bağımsız bir Türkiye

için mücadele ettik. Bu süreçte birçok arkadaşımız emperyalizm ve kapitalistlerle işbirliği yapanlar tarafından katledildi. Birçoğumuz işkence tezgahlarından geçtik, hapsedildik. Sonra 12 Eylül! Bir silindir gibi ezdi geçti hepimizi. Zaten bu savaş çok adil değildi. Demokratik bir ülkede yaşadığımızı sanıyorduk ya da öyle biliyorduk. Eşit şartlarda savaşınca yenileceğini anlayan egemen güçler üzerimize askerlerini saldı. Yenildik.

Yenildik ama, uğruna ölümü göze aldığımız işçimiz, köylümüz yani ezilen insanların tamamı yenilenin safına geçiverdi. En çok da bizi yaraladı. Oysa biz onlar için savaşmıştık. Onlar için ölüyor, onlar için işkence tezgahlarından geçiyor, hapislerde çürüyor, kendi geleceğimizi yok sayıyorduk. Elbette tek başına onları suçlamak doğru olmaz. Onlara gerekli sınıf bilincini, mücadele azmini veremediğimiz için kendimiz de suçluyorum. 12 Eylül darbesinden sonra dışarda Sosyalist blok etrafında oluşturulan yeşil kuşak projesinde Afganistan, Pakistan, Irak gibi ülkelerde radikal islamı yerleştirdiler. Ülkemizde bunlar dahilinde ılımlı İslam projeleri uygulamaya kondu. Sosyalist bloğun yıkılışı yeşil kuşak projesinin ABD emperyalizmi tarafından eksiksiz uygulanması ekonomide liberalleşmenin sonucu globalleşme dünya ekonomisiyle entegrasyon

martavallarıyla ülkemizin 80 yılda biriktirdiği varlıklarını içinde tüyü bitmedik yetimin hakkı olan devlet mallarını yok pahasına (yandaşlarına peşkeş çekmek için) satmaları içimizi acıttı. Ülkemizde yaşanan ekonomik ve sosyal olaylardan mesleğimizin etkilenmediğini söylemek doğru olmaz. Önce tek tek yerli ilaç sanayini yok ettik, tek tek hepsini uluslararası para babalarına sattık. 80'li yıllarda her ilde en az 2-3 depo varken ülke genelinde sadece 2 dağıtım kanalı, sınırlı da olsa kooperatifler kaldı. Hükümet kanadı ne diyor? "Bu kadar eczane çok, bana 7-8 bin eczane yeter" diyor. Geri kalan 16 bin eczacı ne yapacak? Zincir eczanelerde ikinci üçüncü eczacı olarak asgari ücretle çalışacak. Emperyalizm için insanın hiçbir önemi yoktur. Paran varsa senin için çalışacak birileri de vardır.

Örgütümüzün ekonomik ve sosyal haklarını en iyi savunabilmesi için mesleğimize dışarıdan gelecek saldırılara karşı uyanık tutmak için eczacı odalarımıza sahip çıkmalı, demokratik ve ekonomik mücadelenin birer kalesi haline getirilmeli.

78 kuşağı ruhu ile mesleğimizin, ülkemizin ve dünyamızın sorunlarını bilerek ve onları çözmek için aynı ruh ve kararlılıkla çalışmalıyız. Gelecek geçmişini unutmayanların olacak.